

да заблудят българите те запалват огньове в стана си и бързо отстъпват към морето... Ромеите отварят портите на Адриановград и с радостни сълзи посрещат освободителите си, присъединяват се към тях и заедно преследват бягащите латини към юг чак до Родосто, чак до корабите им без почивка и без отдих.

Калоян оставил войски във всички тракийски крепости и се върна обратно.

Беше Великден.

Между това, свещеници и люде от склонните заселки бяха погребали - според волята на Калояна - всички убити, както българи така и латини с най-големи почести. Пленниците бяха обезоръжени и окованi.

Посрещнат от цялото население на Адрианоград, ^б~~цар~~ Калоян се върна като цар на българите и ромеите, победител на лatinите и владетел на полуострова.

Той се смяташе вече за негов владетел.

Задното знаеше, че веднък разбита, главната сила на лatinската войска, признат от ~~парата~~ и докато Бодуен е в ръцете му, много лесно вече ще се справи с състановите главни градове. Българите на юг щяха да го посрещнат като свой цар, ромеите му бяха съюзници, а лatinите нямаше да смеят да му се противопоставят, докато императорът е жив.

Ближният на Асеновци се изпълваше.

Глава XXIII

Веднага след като пристигна в стана, Калоян огидев императорската шатра, свика съвета на войводите и попита:

- Где е стратор Радул? Повикайте го!

Изгледаха го очудени, Не познаваха такъв стратор.

- Радул, Войскарят от стотията на катепан Рекирад. От